

HOLY-WIN!

Az októberi rendkívüli missziós hónap utolsó napján ünnepe-
ljük mindenszentek előestéjét! Halloween helyett HOLY-WIN
31-én (cs). Sokan, főleg a fiatalok, belegabalyodnak ilyenkor a
negatív szellemi erőkbe az esti rendezvényeken.. Mi a szentek
közbenjárását kérjük értük és hazánkért. Programja és leírása.

176 szentmise - Horváth M. téri templom

17.30 Missziós Menet a 8. kerületben - Hasonlóan a korábbi
évekhez, Jézus nevét dicsőítjük végig az utcákon, tereken. A
templomból indulunk, és oda térünk vissza.

Hét helyszínen fogunk megállni és imádkozni.

A Mindszenty téren, egykori bíborosunk leghosszabb rabosko-
dásának helyszíne mellett az üldözött keresztényekért, a Rákó-
czi téren a nagy bűnösökért, a Blaha Lujza téren a szegényekért,
a Rókus kórháznál a betegekért, a Pázmány Péter Katolikus
Egyetemnél az igazságért, a Mikszáth Kálmán téren az ifjúsá-
gért, a Lőrinc pap téren a megtérésekért.

Hozzávetőleges csatlakozási idők: Rákóczi tér 17:40, Blaha
Lujza tér: 17:50, Mikszáth Kálmán tér: 18:20

Fedeles mécseseket kérünk hozzanak a menetbe. Jelezzék sokak
számára, hogy mi kaptunk fényt.

19-216 Dicsőítő szentségimádás a Horváth Mihály téri temp-
lomban Somogyi Tiborral

Közben két tanúságtételt hallunk az okkultizmusból való sza-
badulásból, tanítást a szellemi harcról, ismert és kevésbé ismert
szentek közbenjárásának kérése országunkra, különösen a ve-
szélyeztetettekre.

Legyen ez az este sokak védelmére, felszabadulására és meg-
térésére! Köszönettel és imával: *Angéla*

BESZÁMOLÓ

**a KÉSZ Józsefvárosi Csoportja 2019. október 14-én tartott
összejöveteléről, amelyen W. Barna Erika grafológus „A
sorssal nem lehet tréfálni - Csontváry Kosztka Tivadar élete
és személyisége írásai alapján” címmel tartott előadást.**

Vendégünk, aki járt már nálunk József Attiláról szóló előadásá-
val, hangsúlyozta a kézírás fontosságát, szakralitását, írni csak
az ember tud, az írásból nyerhető információk tértől és időtől
függetlenül segítenek egy személy megismerésében. Ezért be-
cses a kézírásos hagyaték, családon belül is érdemes gondolni
erre, felmenőink egy-egy írását megőrizni az utódok számára.

Kézírások tükrében megismerhettük Kosztka Mihály Tivadar
(így anyakönyvezték) gyógyszerészt, majd az elhivatott mű-
vészt. Írása rendezett volt, belső tisztaságra, küldetéstudatra
utalt. Mélyen hívó ember volt, hirdette, hogy a lelkünket kell
tisztán tartani. A gyógyszerészi élet az 1880. október 14-én
megtapasztalt elhívással megváltozott, ettől kezdve 14 éven ke-
resztül készült fel a festői életre tanulmányokkal és az anyagi
feltételek megteremtésével. Írásrendje ezen időben is rendezett,
önazonosságot mutat. 30 évvel később Csontváry kézírása la-
zult, ami azt tükrözi, hogy a nagy feladat egy részét már elvé-
gezte. Utolsó üzenete, amit 1919. március 14-én testvérenek írt,
megváltozott, zilált írásképet mutat.

W. Barna Erika az előadással azonos címmel könyvet írt, ami
20 év kutatásának eredményét foglalja össze.

Vermes Ágota

OKTÓBER - AZ IDŐSEK HÓNAPJA

Egy napfényes őszi reggelen érkeztem életem első Karitás-
z képzésére, amit a szervezet a munkatársainak nyújt. A történet-
hez hozzá tartozik egyéni indíttatásom, két hete kerültem a Ka-
ritász budapesti központjába és szerettem volna minél jobban

megismerni a szervezet működését, tagjait. A képzés témája az
időslátogatás, előadónk Megyeri Márta volt, a helyszínt pedig a
szépen felújított Szent József Plébánia adta.

Napunk elején egy kérdésre kellett válaszolnunk, amely így
hangzott: Mi az, ami időslátogatásra invitál engem? Örültem a
kérdésnek, mert így már a nap elején megtudhattam mi motivál-
ja a karitásosokat. A válaszok felülmúlták a várakozásaimat. A
majd harminc fős társaságból, ritkán lehetett hallani két azonos
megfogalmazást. Fő indíttatások között szerepelt: szeretet vezé-
relt, élmény nyújtás öröme a másik embernek, fizikai, avagy
lelki támasz nyújtás, bátorítás, empátia, a közös munka öröme a
karitás csoportban, kötelesség, irgalom, idős emberek tisztele-
te, szeretete, egyéb egyéni indíttatások, történetek.

A bevezető előadás során különböző aspektusokból közelítette
meg előadónk az időskort, úgy mint, hogy mi az egyház tanítása
az időskorról, milyen alapfogalmak fordulnak elő az időslátoga-
tással kapcsolatban, mik az öregedés biológiai és pszicho-
szociális jellemzői, milyen személyiség fejlődési szakaszok
vannak az időskorban. Ezek a témák segítettek jobban
megérteni a látogatottak helyzetét. Ebéd előtt pedig még
hallhattunk egy rövid részt arról, hogy az önkéntes és idősök
között hogyan érdemes kialakítani a kapcsolatot, kezelni azt.

A délutánt kis interaktív játékokkal kezdtük. Két játék eljátszása
során törekednünk kellett arra, hogy olyan emberrel álljunk pár-
ba, akit nem ismerünk. Külön élmény volt látnom, hogy a részt-
vevők milyen hamar megbarátkoztak egymással a játékok so-
rán. Az eseményt mindkét esetben rövid megosztással zártuk. A
délután még három izgalmas, nehezebb témát tartogatott a
résztvevőknek. Elsőként arról hallhattunk, milyen attitűdök és
kommunikációs módszerek léteznek az időslátogatásban. Itt ki-
emelt szerepet kapott, hogy hogyan szólítom meg a látogatottat,
továbbá milyen nehézségekkel találkozhatunk magunkat szemben.
Előadónk külön kiemelte, hogy az önkéntesnek tisztában kell
lenni a saját kompetenciájával. Témánk zárásaként egy helyzet-
gyakorlat következett, ami egy látogató és egy látogatott között
játszódott le. Utána megvitatta a csoport mi volt jó, avagy mit
lehetett volna másképp kezelni a szituáció során. Utolsó előtti
előadásunk, egyben legnehezebb, a gyász munka segítségével
foglalkozott. Itt megismerhettük a gyász folyamatát, továbbá,
hogy mi a segítő szerepe a gyászfolyamatban. Utolsó témánk
pedig az önkéntesekre irányult. Előterbe kerültek az idősökkel
való munka terhei, és azok a tényezők, amik az úgynevezett ki-
égés állapotához vezetnek. Itt ötleteket kaptunk rá, hogy milyen
módszerekkel előzhető meg a fizikai, érzelmi, mentális kimerül-
lés. Zárásképpen általános etikai elveket és szabályokat vettünk
át. Az előadások során egyik legtöbbször elhangzott tanács az
volt, hogy látogatásainkat lehetőség szerint kettesével végez-
zük, továbbá, hogy fontos a látogatott családtagjaival való jó
kapcsolat kialakítása.

A nap során sok hasznos elméleti tudással gazdagodhattunk.
Személyesen én eddig családtagjaimtól kaptam példát, hogyan
kell tisztelettel és empátiával fordulni idősebb testvéreinkhez,
és karácsonyi kórházlátogatások révén már szert tettem egyfajta
tapasztalatra, viselkedésre hogyan fordulhatok hozzájuk. Örö-
mömre szolgált, hogy ez a képzés nem csak megerősített, ha-
nem új szempontokat is feltárt előttem, remélem, az itt hallotta-
kat módomban áll majd kamatoztatni. A munkatársak aktivitása
és lelkesedése rendkívül motiváló és példaértékű volt számom-
ra.

Dauner Bálint

HÍVOM A CSALÁDOKAT 2019 OKTÓBERÉBEN(I.)

**Hívom a családokat, házaspárokat, jegyeseket és szerelmese-
ket, a családokat szerető szerzetes- és paptestvéreket, és min-
denkit, aki a család és az élet mellett áll!**

„Micsoda meglepetés!” – kiáltottak fel a baráti társaság tagjai, amikor összejövetelükre váratlanul betoppant az a házaspár, amelynek férfi tagja már évek óta távol maradt az összejövetelekről, és most váratlanul megjelent a feleségével együtt. „Ezt is a feleségemnek köszönhetitek – mondta a férj –, mert annyira fáj a lába, hogy megszántam, elhoztam autóval.” „Isten hozott benneteket – szólalt meg valaki a társaságból –, ezt nagyon köszönjük neked, mert a feleséged nélkül nem is éreznénk jól magunkat. Szívvel kívánjuk, hogy a lába mielőbb meggyógyuljon, és legközelebb már akár autóval, akár gyalog, de együtt jöjjetek.” „Hát azt majd meglátjuk – válaszolt a férj –, a nejem lába nem az én hatáskörömbe tartozik, azt meg hogy az én dolgom hogyan alakulnak, még nem tudom.”

A Teremtő a semmiből hívja a létbe az embert és meghívja a szentségre, az emberek és a világ konkrét szolgálatára. Ezzel a meghívással tárja eléink hivatását, léte értelmét és végső célját: legyen részese az Ő örök boldogságának. Isten nemcsak teremtője minden létezőnek, hanem végső célja is. Minden teremtett létező létének értelme a tökéletesség felé való haladás, a növekedés.

Házaspárként való kiteljesedések során mennyiben erősödik egységetek, szilárdul meg kapcsolatotok? Szaporodnak vagy fogyatkoznak közös programjaitok? Hogyan tudtok védekezni mind az egyéni, mind a páros elmagányosodás ellen?

Az értelem nélküli lények szükségszerű ösztönös tevékenységükkel haladnak a tökéletesség felé, az értelmes teremtmény szabadon határozza meg, hogyan és milyen mértékben fejlődjön. Szent János apostol szerint a kereszteni ember felnőtté vá-

lásának útján az egyik legnagyobb próbatétel az, amikor úgy érzi, hogy elveszítette lába alól a talajt. Amiről azt gondolta, hogy érti, arról kiderül, hogy sohasem értette; amiről úgy vélte, hogy jól emlékszik rá, arról kiderül, hogy csak zavaros emléképei vannak; amiről pedig azt hitte, hogy igazán akarja, arról kiderül, hogy üres és hiábavaló. Újjá kell születnie a hitben, reménységben és szeretetben, mert csak így újulhat meg Isten szándékának megfelelően értelme, emlékezete és akarata.

Idézzétek fel saját felnőtté válásotok néhány krízishelyzetét! Hogyan tudjátok gyerekeiteket átsegíteni ilyen helyzeteken?

Mai modern világunkban zavarodottság uralkodik. Kétségbe vonják, hogy egyáltalán létezik-e igazság, ha pedig valaki az abszolút igazságról beszél, azt sértőnek vagy kirekesztőnek tartják. A tudást az egyre versenyképesebb gazdaság megteremtése eszközének tartják, az egyetlen általánosan elfogadott értékmérő a gazdasági haszon. A fenntartható fejlődés jelszava csak a gazdaságra vonatkozik, az ember fejlődésének célja egyedül a nagyobb haszon, a jobb termelékenység elérése. Amikor az emberi ész összezavarodik, és tisztánlátásra lenne szükség, akkor segíthet igazán a hit. A hit lényegében „bizalmi viszony”. Lehet, hogy nem értjük, lehet, hogy nem is tudjuk szavakba önteni, mégis ráébredünk, hogy mindig bízhatunk abban, Aki nem változik, Aki mindig jelen van, és Aki nem hagy el minket soha. Amikor szem elől tévesztünk minden jelzőtáblát, minden viszonyítási pontot, akkor tapasztaljuk meg igazán ezt a megtartó jelenlétet. (folyt.köv.)

Bíró László tábori, családreferens püspök